

Трка за преузимањем славе револуције у Венецуели

(Foreign Affairs, 4. 1. 2013)

Више од једне деценије Чавезова популарност је остала висока због веома јаке подршке сиромашних у земљи. Али његове стратегије да се придобију најсиромашнији достигле су своју границу. Сада будућност социјалистичког председника зависи од његових контрапродуктивних и шизофрених односа према приватном сектору Венецуеле.

Ових дана влада Венецуеле је заузета припремама за реинаугурацију вољеног председника земље Уга Чавеза и такође припремама за његову сахрану. Чавез који је био у кабинету 14 година је поново изабран по трећи пут у октобру 2012. Предвиђено је да он положи заклетву још једном 10. јануара [\[1\]](#) али Чавез је болестан од неоткривеног облика канцера још од 2011. и након вишемесечних извештаја штампе који су извештавали да се његово здравствено стање поправља из дана у дан, влада је 30. децембра објавила да су се нове компликације јавиле након четврте операције у Хавани. Претпостављајући да је Чавез још увек на Куби и да је жив, можда неће успети да стигне на церемонију сопствене инаугурације.

Устав Венецуеле пружа одређене смернице шта је у том случају потребно учинити. Уколико председник премине, потпредседник (у овом случају Николас Мадуро, јавно признати комуниста) ће преузети кабинет. Он ће затим сазвати нове изборе у периоду од 30 дана. Уколико Чавез преживи али не може да присуствује инаугурацији, већина правника се слаже да председник Националног већа (Диосдадо Кабело, који ће највероватније бити поново изабран на то место на изборима 5. јануара) треба да преузме лидерску позицију. Уколико затим влада изгласа да је изабрани председник

само “трајно одсутан”, Кабело ће владати 90 дана што ће бити продужено за још 90. Уколико уместо тога објави да је изабрани председник “одсутан” Кабело ће Уставом бити обавезан да прогласи превремене изборе.

Чини се да је влада на губитку. Она организује црквене процесције, објављује злокобне изјаве и припрема земљу за живот без Чавеза. Али она је такође објавила да ће Чавез бити ускоро поново изабран у било ком случају. Кабело је обећао да ће влада смислити нешто – можда да Чавез положи заклетву неког другог дана, или у одсуству. Чак је наговештена као могућност да се Врховни суд пресели на Кубу и да тамо умирући председник положи заклетву.

Резултат ових збрканих порука је емоционалан и политички конфузан. Емоционалну конфузију је лако разумети: од чависта се тражи да гаје наду и тугу истовремено (опозиција је такође пуна наде и туге али из супротних разлога).

Политичка конфузија у међувремену није од малог значаја. Невољност владе да прихвати да Чавез највероватније не може бити инаугурисан је произвела непотребну несигурност. Неодлучност је вероватно резултат борбе за моћ унутар саме Чавезове партије, Уједињене социјалистичке партије Венецуеле. Унутар ПСУВ [\[2\]](#) врло добро знају да временски термин објаве председничког одсуства (било да се оно догодило пре или на дан инаугурације) и врста одсуства (трајно или привремено) одређује ко ће добити контролу као наследник, Мадуро или Кабело а свако од њих води другачију фракцију.

Чавизам након Чавеза

Пише: Ксавијер Коралес
среда, 16 јануар 2013 23:00

Чавез је изјавио да преферира да га наследи Мадуро у децембру, током викенд посете Каракасу у паузи између терапија. Али чини се да се остатак партије не слаже са овим. Мадурови противници верују да је он сувише близак са Кубом а да је с друге стране сувише удаљен од Венецуеле. Као министар иностраних послова од 2006. Мадуро је већину свог времена провео ван домовине у неколико протеклих година. Кабело такође поседује противнике. Захваљујући његовој војној каријери, државни гувернер, и министар јавних радова, сматра да је он у савезништву са мање славним елементима револуције у Венецуели: корумпираним бизнисменима и војним званичницима који су профитирали у својим односима са државом.

Ко год буде узео узде имаће задатак да одржи Чавизам живим. Шта то значи, наравно зависи од тога на коју страну политичког спектра ће се одредити. Елиас Хаја, водећи чависта, недавно је написао проглас у коме је дефинисао термин као неко ко поседује "љубавну везу" са лидером који никада није издао Венецуеланце и који их је научио да "имају право на свако право". Чавез је напорно радио на томе да култивише ту афекцију у последњих неколико година. Љубав-узајамна љубав- је била део његове кампање за реизбор у виду слогана а венецуеланска застава у облику срца је била његов лого. Чак је и Мадуро захваћен овим расположењем резултате изборе назвао "актом љубави" Венецуеланаца према њиховом "команданту председнику".

Али у очима опозиције, Чавез је изабрани деспот- неко ко користи своју популарност да уруши владавину закона. За њих је непојмљиво да су наводно револуционарни Венецуеланци толико очарани лидером који заправо погоршава болесни систем који је његова револуција требало да замени. Другим речима, Чавезова главна домаћа заоставштина – и нешто са чим ће његови наследници морати да се носе- биће веома поларизирана нација.

Чавизам након Чавеза

Пише: Ксавијер Коралес
среда, 16 јануар 2013 23:00
